

Ikt. sz.: FFB/48-1/2013.

FFB-16/2013. sz. ülés
(FFB-126/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottságának**
2013. május 22-én, szerdán, 10 óra 06 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 520. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek a további rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11205. szám) 5</i>	
<i>Horváth Attila Imre (NFM) ismerteti a tárca álláspontját</i>	5
<i>Bartos Mónika (Fidesz) szóbeli kiegészítése</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	6
<i>Horváth Attila Imre (NFM) válasza</i>	8
<i>További kérdések, hozzászólások, reagálások</i>	8
<i>Döntés általános vitára való alkalmasságról, előadó állítása</i>	9
<i>Az agrárgazdasági jelentés elkészítéséről szóló határozati javaslat (H/10900. szám)</i>	9
<i>Vita és szavazás</i>	<i>Hiba! A könyvjelző nem létezik.</i>
<i>Tájékoztatás a Szigetköz vízpótlási kérdésére irányuló népi kezdeményezés elfogadás óta eltelt időszak eseményeiről</i>	12
<i>Molnár Béla (OVF) szóbeli kiegészítése</i>	13
<i>Nagy István (Fidesz) szóbeli kiegészítése</i>	13
<i>Láng István (OVF) szóbeli kiegészítése</i>	16
<i>Kérdések, hozzászólások, reagálások</i>	17
<i>Egyebek</i>	25

Napirendi javaslat

1. Az agrárgazdasági jelentés elkészítéséről szóló határozati javaslat (H/10900. szám)
(A bizottság feladatkörébe tartozó kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)
2. A szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek a további rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11205. szám)
3. Tájékoztatás a Szigetköz vízpótlási kérdésére irányuló népi kezdeményezés elfogadás óta eltelt időszak eseményeiről
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Szili Katalin** (független), a bizottság elnöke
Dr. Nagy Andor (KDNP), a bizottság alelnöke

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz), a bizottság alelnöke
Bartos Mónika (Fidesz)
Kővári János (Fidesz)
Sebestyén László (Fidesz)
Vincze László (Fidesz)
Dr. Aradszki András (KDNP)
Kepli Lajos (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Bácskai János (Fidesz) Vincze Lászlónak (Fidesz)
Bányai Gábor (Fidesz) dr. Nagy Andornak (KDNP)
Cseresnyés Péter (Fidesz) Kővári Jánosnak (Fidesz)
Koncz Ferenc (Fidesz) dr. Turi-Kovács Bélának (Fidesz)
Schmidt Csaba (Fidesz) Bartos Mónikának (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Horváth Attila Imre helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Madarász István agrárpolitikai referens (Vidékfejlesztési Minisztérium)
Molnár Béla főigazgató (Országos Vízügyi Főigazgatóság)
Láng István műszaki főigazgató-helyettes (Országos Vízügyi Főigazgatóság)
Dr. Nagy István országgyűlési képviselő (Fidesz), Mosonmagyaróvár polgármestere

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 06 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. SZILI KATALIN (független), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves meghívott vendégeink! Köszöntöm önöket! Köszöntöm a tárcák képviselőit! Tájékoztatom önöket, hogy a mai ülésünknek összesen négy napirendi pontja van. E napirendi pontok: az agrárgazdasági jelentés elkészítéséről szóló határozati javaslat, amely a H/10900. számot viseli; a 2. napirendi pontunk a szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek a további rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának a megállapítása; a 3. napirendi pontunk keretében a Szigetköz vízpótlási kérdéseire irányuló népi kezdeményezés elfogadása óta eltelt időszak eseményeiről hallgatunk meg egy tájékoztatást, a 4. napirendi pontunk pedig az „egyebek”.

A napirend elfogadása előtt teszek egy ügyrendi javaslatot is arra vonatkozóan, hogy a 2. és az 1. napirendi pontunkat cseréljük meg, tehát kezdjük a szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentés és a kapcsolódó szabályok általános vitára való alkalmasságának vitájával, a második legyen az agrárgazdasági jelentés, azt követően pedig folytatnánk az eredeti sorrend szerint. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy Bácskai János képviselő urat Vincze László képviselő úr, Bányai Gábor képviselő urat Nagy Andor képviselő úr, Koncz Ferenc képviselő urat Turi-Kovács Béla alelnök úr és Schmidt Csaba képviselő urat Bartos Mónika képviselő asszony helyettesíti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem önöket, hogy az általam javasolt változtatással együtt elfogadják-e a napirendi javaslatomat. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendet.

A szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek a további rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11205. szám)

Rátérünk az 1. napirendi pontunkra, ami a szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek további rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló javaslat általános vitára való alkalmasságának a kérdése. Ez ügyben köszöntöm Horváth Attila helyettes államtitkár urat! Államtitkár úr, arra kérem, hogy tegye meg szóbeli kiegészítését a javaslattal kapcsolatosan. Öné a szó.

Horváth Attila Imre (NFM) ismerteti a tárca álláspontját

HORVÁTH ATTILA IMRE helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. A szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvények további, rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló, Németh Szilárd által benyújtott képviselői önálló indítványt a tárca támogatja. Az indítvány egyrészt szabályozza a szippantott szennyvíz 2013. július 1-jét követő időszakban történő árszabályozásának módját, metodikáját, valamint kiegészítéseket határoz meg elsősorban a Fogyasztóvédelmi Hatóság jogköreit illetően, bevezeti a hibás számlakép esetén a 10 000 forintos kötbért, amelyet a szolgáltatónak kell fizetni, valamint egyéb, számlaképpel kapcsolatos rendelkezéseket tartalmaz. Röviden ennyi; köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy Németh Szilárd képviselőtársunkat – aki egyébként előterjesztő – Bartos Mónika képviselő asszony helyettesíti. Azt gondoltunk, hogy államtitkár úr első megszólalásával segítünk

képviselő asszonynak is, de tudom, hogy nyilván készült ebben a kérdésben, így kérem, hogy akkor tegye meg előterjesztését. Köszönöm, államtitkár úr.

Bartos Mónika (Fidesz) szóbeli kiegészítése

BARTOS MÓNIKA (Fidesz), az előterjesztő képviselőjeként: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a javaslat, ami előttünk fekszik, nem hosszú, de annál jelentősebb, és három fő területet érint: az egyik a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz árának 10 százalékos csökkentése, a másik a kéményseprő-ipari közszolgáltatás árának 10 százalékos csökkentése, és a hulladékról szóló törvény, illetve a rezsicsökkentésről szóló törvény fogyasztóvédelmi szabályokkal való kiegészülése.

Ami nagyon fontos a törvényjavaslat céljánál, hogy ezek a rezsicsökkentések megvalósuljanak, tehát ezek után egy törvényi erejű szabályozás biztosítja, hogy ez a rezsicsökkentés megvalósuljon, de ami a törvényjavaslatban szintén ilyen hangsúllyal szerepel, hogy a fogyasztók tájékoztatást kapjanak arról, hogy ez a rezsicsökkentés megtörtént. A törvényjavaslat tehát erről valóban rendelkezik, hogy a szolgáltatónak tájékoztatnia kell a fogyasztókat, és ha ennek az előírásnak, ennek a kötelezettségüknek nem tesznek eleget, akkor valóban kötbérfizetési kötelezettség terheli őket, ami számlánként terheli őket a természetes személy, a fogyasztók felé.

Ami még jelentős ebben a javaslatban, hogy mindezt – tehát hogy a szolgáltatók betartják-e az előírásokat – a Fogyasztóvédelmi Hatóság fogja ellenőrizni. Ebben azért tud majd eljárni e területen, mert a szolgáltatóknak adatszolgáltatási kötelezettségük lesz a Fogyasztóvédelmi Hatóság felé, tehát így az ellenőrzés meg tud majd valósulni. Ami számomra még előnye ennek a szabályozásnak, hogy a közszolgáltatók részére is előnyt jelent majd például az, hogy mennyi vizet fogyaszt egy társasház vagy egy lakószövetkezet, hogy nekik is adatot kell szolgáltatniuk a szolgáltató felé, tehát így jobban fogják tudni ellenőrizni a valódi fogyasztás mértékét. Azt gondolom, hogy ez a javaslat azoknak a céloknak az elérésében segít, amelyekkel mindannyian egyetértünk, ezért támogathatjuk ennek a javaslatnak az általános vitára bocsátását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kívánnak-e kérdést feltenni, véleményt megfogalmazni. Keppli Lajos képviselő úr kért szót. Öné a szó, képviselő úr.

Kérdések, hozzászólások

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Természetesen önmagában a rezsicsökkentéssel, a nem közművel elszállított szennyvíz, tehát a szippantott szennyvíz árának 10 százalékos csökkentésével egyet tudunk érteni, hiszen ezzel nem lehet nem egyetérteni, viszont mivel Fenntartható fejlődés bizottság vagyunk, mégiscsak arra szeretnék rákérdezni, hogy ennek a rezsicsökkentésnek milyen vetületei lehetnek a mi bizottságunk szemszögéből. Itt elsősorban arra gondolok, hogy az volna a cél, hogy minél nagyobb arányban közművel rendelkezzenek a háztartások Magyarországon. Ez az úgynevezett közműöllő nem tökéletes, bár egyre inkább épül ki a csatornarendszer. Ehhez kapcsolódóan múlt év elején a kormány, illetve az Országgyűlés kormánypárti többsége a talajterhelési díjakat a tízszeresére – érzékeny vízbázisú területen harmincszorosára – emelte, azoknál, akik nem kötöttek rá a csatornára, pedig lenne rá lehetőségük.

Nyilvánvaló, hogy sokan vannak közöttük olyanok, akik nem azért nem kötöttek rá, mert nem akartak, hanem mert a százezres nagyságrendű rákötést nem tudják megfizetni. Amellett tehát, hogy megtörténik ez a 10 százalékos rezsicsökkentés mindenkinél, aki szippantott szennyvizet szállítat el, illetve szippantat, mégiscsak az volna a cél fenntarthatósági szempontból is, hogy ösztönözzük a rákötést, és hogy valamilyen formában –

akár szociális alapon – a kormány ezzel egyidejűleg támogassa azt, hogy akiknél ott van a csatorna, de még nem kötöttek rá, azok ezt minél előbb megtegyék és megtehessek, akár kamatmentes kölcsönrel vagy nem tudom, hogyan. A pénzügyi részéhez igazából nem értek, és nem a szakterületem, de nyilván van erre megoldás. Igazából csak arra szerettem volna felhívni a kormány figyelmét, hogy tudomásom szerint a talajterhelésidő-bevételekből egyébként is hasonló célokat kell fedezni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Aradszki András képviselő urat illeti a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Úgy látom, hogy ez a törvényjavaslat abból a szempontból is nagyon hasznos lesz – a konkrét díjcsökkentésen kívül –, hogy tisztítja a piacot. Jelenleg ugyanis azt lehet látni a szippantott szennyvíz elszállításánál, hogy csakis egy kötelező közszolgáltatási szerződés alapján lehetne elszállítani ezt a szennyvizet a háztartásoktól, de nagyon sok eszkimó van a területen, akik partizánkodnak, és sokszor ellenőrizetlenül és ellenőrizetlen helyre kerülnek ezek a szennyvizek. Ez az árcsökkentés – főleg ilyen bázison – azért remélhetőleg arra tereli az állampolgárokat, hogy ebben a versenyben most már nyertes közüzemi, tehát közszolgáltatási szerződéssel rendelkezőktől rendelje meg a szolgáltatást, tehát e tekintetben is van, illetve bekövetkezik egy nagyon pozitív hatása ennek a törvénytervezetnek. Emiatt is érdemes tehát ezt támogatni.

Amit Kepli Lajos képviselőtársam felvetett, ahhoz csak annyit szeretnék mondani, hogy a kormány igen hosszú türelmi időszakot vezetett be. Nem egyik napról a másikra történt ennek a talajterhelési díjnak a bevezetése, hanem azt hiszem, kettő- vagy hároméves türelmi időszak után, és ahogy ön is mondta, nyilván csakis olyan területeken, ahol egyébként a csatornahálózatra rákötési lehetőség van, és azzal az illető ingatlanulajdonos nem él. Hogy ennek mi lehet az oka? Számtalan oka van, de számtalan megoldás is van. Ezeket az önkormányzatok egyébként saját maguk helyi hatáskörben 90-95 százalékban kezelik: az új csatornaépítésnél például lakástakarék-pénztári rendszer kialakításával, minimális terheknek a lakosságra történő áthárításával, vagy ahol nem megy, ott egyebekben maguk megelőlegezik ezt a költséget, ami a csatornarákötéssel együtt jár, természetesen azzal, hogy ennek fedezetül bevonják azt az ingatlant, amire rákötik a szolgáltatást. Nem látok indokoltnak olyan irányú intézkedést ebben a kérdésben, ami a központi költségvetés terheit tovább növeli, összességében azonban átfogóbban is lehet értelmezni ezt a célt, amit ez a törvénytervezet megcélóz, tehát nagyobb előnye van, mint első olvasatra gondolnák, ezért a KDNP ezt mindenféleképpen támogatni tudja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérem Nagy Andor alelnök urat, hogy vegye át az elnöklést, amíg én magam is szólnék két mondatot képviselőként.

(Az elnöklést dr. Nagy Andor, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Átveszem az elnöklést, és megadom a szót Szili Katalinnak.

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyrészt számomra szokatlan, hogy a hatálybaléptetés a 6. §-ban van, és azt követően még további szakaszok kerültek megnyitásra, de ez nyilván csak jogtechnikai kuriózum számomra, ugyanakkor egyetlen dolog vetődött fel bennem, amire képviselőtársaim utaltak, és képviselő asszony az indoklásában is utalt rá, ez pedig annak a kérdésnek a felvetése, hogy ez megtakarításra ösztönöz-e. Önmagában nyilván számunkra és a Fenntartható fejlődés bizottság számára fontos vizsgálati szempont például a talajterhelés

kérdése, ugyanakkor az is, ami ezzel összefügg, hogy valósak-e azok a költségek, amelyek eddig megállapításra kerültek, mert amennyiben ezek a költségek valóságosak, akkor nyilvánvalóan ezeknek a csökkentése valamelyest valahol hiányozni fog. Ezeknek a pótlása hogy történik meg? Ezek számomra kérdések. Megjegyzem, hogy politikai szempontból én magam is támogatni fogom a javaslatot, ugyanakkor nyilvánvaló, hogy ezekre a kérdésekre is választ kell adnunk. Köszönöm szépen, alelnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Visszaadom az elnöklést Szili Katalinnak.

(Az elnöklést dr. Szili Katalin, a bizottság elnöke veszi vissza.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e reagálni a bizottságban elhangzottakra.

Horváth Attila Imre (NFM) válaszája

HORVÁTH ATTILA IMRE helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Egy apró kiegészítést tennék, illetve a rákötéssel kapcsolatban hadd kezdjem ezzel a dologgal mint a kiemelt közszolgáltatásokért felelős helyettes államtitkár; hozzám tartozik a szennyvízkezelés, a szennyvízcsatornák kérdése. Jelen pillanatban Magyarországon 67 százalék a szennyvízcsatornával ellátott települések penetrációja. Nyilvánvaló, hogy az a célunk, hogy maximalizáljuk és növeljük ezt a számot, de miközben ezen munkálkodunk, mi igazából nem nagyon találkoztunk azzal, hogy szociális megközelítésből lehetetlenülne el egy-egy rákötés. Nem tudom, hogy ennek mi az oka. Bár logikus ez a felvetés, és vizsgálatra szorul, azonban ettől függetlenül ez számunkra új, mert eddig valószínűleg az önkormányzatok, illetve azok a szennyvíztársulások, akik azért jöttek létre, hogy a szennyvíz penetrációja nőjön, kezelték ezt a problémát, de ki fogjuk vizsgálni, hogy valósan mekkora mértékű a szociális igény a rákötési oldalról. Ez az egyik.

Hadd mondjak még egy apró kiegészítést. Képviselő asszony a módosítás bemutatásakor azt mondta, hogy a kéményseprő-ipari közszolgáltatás díjcsökkentéséről szól ez a módosítás. Ez biztos csak egy apróbb félreértés, mert a kormányrendelet szabályozza a kéményseprő-ipari szolgáltatási díjakat, ez a módosítás csak a tájékoztatási kötelezettséget vezeti be a szolgáltatással kapcsolatban. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr kívánt szólni.

További kérdések, hozzászólások, reagálások

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Csak egy kiegészítő kérdésem lenne. Tudnak-e a kormány részéről adatot mondani arra, hogy ahol már kiépült a csatornarendszer, ott körülbelül milyen nagyságrendű lehet azoknak az aránya – százalékos arányban –, akik még nem kötöttek rá.

ELNÖK: Államtitkár úr!

HORVÁTH ATTILA IMRE helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm. Erre most még nem tudunk pontos adatot adni, hiszen egyre többen kötnek rá a már kiépült rendszerekre, és ahogy Aradszki képviselő úr is említette, itt alapjában véve nem minden esetben szociális indíttatású, hogy valaki nem köt rá, hanem ennek ezer másik oka lehet; én számosat tudnék felsorolni, de nem terhelném önöket.

Döntés általános vitára való alkalmasságról, előadó állítása

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy kíván-e reagálni. *(Nincs jelzés.)* Köszönöm szépen. Képviselőtársaim, kérdezem önöket, hogy általános vitára alkalmasnak tartják-e az előterjesztést. Kérem, hogy aki támogatja, az kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta a javaslatot. Előadót kell állítanunk. *(Jelzésre:)* Bartos Mónika képviselő asszony vállalja ezt a feladatot. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy támogatják-e. *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy egyhangúlag támogatták. Köszönöm, államtitkár úr.

Az agrárgazdasági jelentés elkészítéséről szóló határozati javaslat (H/10900. szám)

Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása

Tisztelt Képviselőtársaim! Rátérünk akkor a következő napirendi pontunkra: az agrárgazdasági jelentés elkészítéséről szóló, H/10900. számú határozati javaslat. Madarász István urat üdvözölhetjük a tárca képviselőjében.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kiegészítő ajánlásban két módosító javaslat érkezett, amely a tegnapi vita alapján készült. Az 1. ajánlási pontban Kővári János képviselőtársunk módosító javaslata szerepel. Képviselő úr, öné a szó.

KŐVÁRI JÁNOS (Fidesz) előterjesztőként: Köszönöm szépen, és azt is köszönöm, hogy megcserélték a napirendi pontokat, hogy ide tudjak érni. Tegnap a parlamenti vitában lényegében két, korábban benyújtott módosító indítvány körül forgott egy hosszas, de úgy gondolom, hogy hasznos vita, miután egyértelműen körvonalazódott, hogy az agrárgazdaságról nem önmagában mint gazdasági ágazatról kell gondolkodni. A kormány sem így döntött 2010-ben, hanem úgy döntött, hogy vidékstratégiát hajt végre, a vidékstratégia pedig több, mint az agrárgazdaság, hiszen nyilvánvalóan a teljes életfeltétel-rendszeréről kell gondolkodni, az ott élő emberek életfeltétel-rendszeréről kell gondolkodni, amikor a vidékstratégiáról beszélünk, ehhez meg nagyon sok minden hozzátartozik – még a gazdasági ágazataihoz is – a turisztikától akár az energiagazdaságig, és még sok mindent lehetne említeni.

Az a megközelítés tehát, hogy ez a jelentés pusztán az agrárgazdaság eredményességéről vagy az ehhez kapcsolódó eredményekről számoljon be, nem elégséges, és nem is egyezik a kormányprogrammal sem. Ez tegnap többször elhangzott. Ráadásul ritka pillanat a parlamentben szerintem, hogy valamennyi párt ott lévő képviselője ebben egyetértett, hogy a vidékről nem úgy kell gondolkodnunk, mint egy ágazati tevékenységről, hanem egy holisztikusabb, teljesebb megközelítésből kell nézni. Ezt akkor tudjuk megtenni, ha már a nevében is úgy módosul ez a jelentés, hogy „a nemzeti vidékstratégia végrehajtása és az agrárgazdaság előző naptári évének eredményéről szóló tájékoztató”, hiszen így lehet érdemi képet kapni a vidék helyzetéről.

Ezt egyébként ebben a bizottságban talán indokolni sem kell, de azért röviden mégis megtenném, hogy már önmagában a vidékstratégia 1. pontja, ahol a tájaink, természeti értékeink, erőforrásaink megőrzése szerepel alappillérként, alapvető fontosságú ma. Ha valaki ismeri a vidék és a mezőgazdaság helyzetét, akkor tudja azt is, hogy ma már nagyon jelentős mennyiségben van Magyarországon olyan, termelési tevékenységre használt talaj, amely vagy már tönkrement, vagy hamarosan tönkre fog menni a nagyüzemi gazdálkodás révén, illetve a tájidegen gazdálkodás révén sok helyen. Márpedig itt akkor fog csak tudni sok embernek munkát adni a mezőgazdaság a jövőben, ha a megfelelő termőtalaj, a megfelelő víz és a természeti erőforrások rendelkezésre fognak a jövőben is állni. Ezért nagyon fontos, hogy

amikor egy ilyen jelentésről beszélünk, akkor ezek minőségét is minden évben vizsgáljuk, hogy milyen irányba fordult ezeknek a természeti erőforrásoknak a minősége, hasonlóképpen figyelemmel a foglalkoztatási szempontokra, az élelmiszerbiztonságra; nem részletezném most mindegyiket, hiszen azt hiszem, hogy ebben a bizottságban szükségtelen is indokolni ennél alaposabban, hogy miért gondolkodunk így. A kapcsolódó módosító javaslat egyébként a címében is tartalmazza a nemzeti vidékstratégia elnevezést, és különösen tartalmában, hogy a kormány által elfogadott öt felsorolt stratégiai alapvizsgálat minden évben megtörténjen, hogy ezeken a területeken előre haladtunk, vagy ne adj' isten, hátra; nyilván ezt nem szeretnénk. A kapcsolódó módosító javaslatnak ez a célja. Tegnap Czerván államtitkár úr is ott volt a parlamentben a kormány részéről, aki a zárszavában is támogatta ezt a kapcsolódó módosítót, és az azt követő személyes beszélgetésben is azt mondta, hogy ő maga támogatja ezt. Úgy tudom, hogy elsősorban ő a felelős ezért a jelentésért, de azt remélem, hogy a megbízott képviselő úrtól is azt halljuk, hogy a kormány támogatja ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérem alelnök urat, hogy vegye át addig az elnöklést, ameddig én is szólnék, hiszen nekem is van bent egy majdnem ugyanazon módosító indítványom, amit Kővári János képviselőtársam beadott; úgy látszik, hogy Pécssett születnek az ilyen termékeny kapcsolódó módosítók.

Alelnök úr!

(Az elnöklést Dr. Nagy Andor, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Akkor teret adunk a pécsi gondolatnak. *(Derültség.)* Átveszem az elnöklést, és megadom a szót.

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen. Ez tulajdonképpen a bizottságban tegnap lefolytatott vitának az eredménye, amelyben Bencsik János és Ángyán képviselő úr egy indítványa szerepelt. Arról folyt a vita a bizottságban, hogy az ő indítványuk szűkíti vagy tágítja azt a teret, ami egyébként a jelentés tartalmát és annak a keretét jelenti. Akkor a vita befejezése azzal történt, hogy ez a dilemma megoldható azzal, ha nem egy taxációt alkalmazunk, hanem a felsorolást egy „különösen” szó beiktatásával példálódzóvá tesszük, ezért ez nyilván nem szűkíti az értelmét. Ennek eredményeként adtam be én is a módosító javaslatomat, amely tartalmát tekintve nagyjában-egészében azonos Kővári képviselőtársaméval. Egyetlenegy dolog van, amit szeretnék majd feloldani, egyébként szívesen csatlakozom hozzá, hogy a „térjen ki” nyelvtanilag nem biztos, hogy megfelelő – a „térjen ki” után ugyanis van, hogy „adjon összefoglaló képet” –, ezt kellene szerintem még a helyére tenni, egyébként én minden megoldásra nyitott vagyok ebben. Köszönöm szépen, alelnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Visszaadom az elnöklést Szili Katalinnak.

(Az elnöklést dr. Szili Katalin, a bizottság elnöke veszi vissza.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy a tárca, illetőleg a kormány támogatja-e. Öné a szó.

MADARÁSZ ISTVÁN (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Azzal szeretném kezdeni, hogy tegnap délután, a tegnapi nap második felében a kormány képviselőjében valóban Czerván államtitkár úr képviselte az ügyet a parlamentben. Ugyan én

nem voltam jelen, de ami ott elhangzott, nyilvánvalóan az az államtitkárság, illetve a minisztérium álláspontja. Amiről itt röviden beszélni akartam, az a közvetlen vezetőimmel egyeztetett álláspont, éppen ezért azt tudom mondani, hogy a módosítók ügyében a Czerván államtitkár úr által megfogalmazottak az irányadók.

Háttérként annyit tudok hozzátenni, hogy a jelentés tizenötödik éve készül, tehát idén fog tizenötödik alkalommal elkészülni. Ahogy azt tegnap is hangsúlyozni igyekeztünk ebben a bizottságban és a Mezőgazdasági bizottságban is, a jelentés elnevezését kizárólag a szakmai közvélemény, a tudományos élet és a gazdálkodói közösség érdekében igyekeznénk megtartani, mert ezen a címen keresik ezt a jelentést a szakma képviselői, nemcsak országgyűlési és kormányzati vonalon, hanem a felsőoktatásban, illetve a kutatásban is, mert – hála istennek – nagyon sokan használják ezt az anyagot.

A másik pedig, hogy a tizenégy év nem egy statikus és, ha úgy tetszik, betonba öntött szerkezetben jellemezte a jelentést, hanem az elmúlt két-három évben – miután a két korábbi tárca, az FVM és a KvVM egyesült – a jelentés ezt a tartalmat lekövetve alkalmazkodott a helyzethez; ha jól emlékszem, a tavalyi évben már 300 oldal körül volt a jelentés törzsanyaga. Kaptunk is egyrészt a szakbizottsági képviselőktől, másrészt pedig az Agrárgazdasági Tanács képviselőitől vagy tagjaitól olyan instrukciót vagy kérést, hogy ezt próbáljuk meg emészthető mennyiségűre soványítani, amelyre idén teszünk is kísérletet. Azt kell mondanom, hogy szerkezetében és tartalmában mindazok a témakörök, amelyek itt fel vannak sorolva a módosító indítványban is, illetve amelyek szóban is elhangzottak, jelenleg is részét képezik a jelentésnek, annál is inkább, mert az agrárgazdaság közvetlenül és erősen kifejezetten kötődik valamennyi természeti erőforráshoz, és a mezőgazdaság a vidéki közösségek alapvető napi szintű szereplője. Azt azonban tényként rögzíteni kell, hogy maga a jelentés nem kizárólag az agrárgazdaság teljesítményéről szól, hanem jelenleg is foglalkozik és a múltban is foglalkozott a természeti erőforrások és a vidéki gazdaság egyéb folyamataival, például az élelmiszer-feldolgozással.

Még egy zárógondolat ezzel kapcsolatban, hogy amikor a jelentés készítését az 1997-es törvény előírta, tehát törvényben szabályozott kötelezettség volt a jelentés előállítása, maga a törvény ott sem rendelkezett arról, hogy pontosan mit kell tartalmaznia a jelentésnek, hanem az mindig egy szakmai konszenzus eredménye volt, és nem véletlenül került be ebbe a folyamatba az Agrárgazdasági Tanács...

ELNÖK: Referens úr, nem szeretném önt félbeszakítani...

MADARÁSZ ISTVÁN (Vidékfejlesztési Minisztérium): Ennyi volt, köszönöm szépen.

ELNÖK: Tekintettel arra, hogy ennek a vitáját már lefolytattuk, a kérdésem az, hogy az 1. ajánlási pontot támogatják-e vagy sem.

MADARÁSZ ISTVÁN (Vidékfejlesztési Minisztérium): Azért vagyok zavarban, mert Czerván úrral nem tudtam beszélni, mielőtt idejöttem, és Feldman Zsolt helyettes államtitkár úrral egyeztetve azt a mandátumot kaptam, hogy az indítványokat nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A tárca tehát nem támogatja. Kővári János képviselő úr kért szót.

KŐVÁRI JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Érdemes egyeztetni, főleg így, ha estig tart egy vita, másnap pedig bizottsági ülés van; szerintem akkor a felelős államtitkár véleménye a mérvadó. Mindenesetre én azt szeretném kérni a bizottságtól, hogy támogassa az

indítványt. Ami a nyelvtani részét illeti, szeretném jelezni elnök asszonynak, hogy ez egy egyeztetett, konszenzuskereső fogalmazás, hogy térjen ki ezekre, és az ott megfogalmazott indikátorok alapján ez egy összefoglaló jelentés, tehát ha csak nyelvtani probléma van, akkor azt gondolom, hogy ezen át tudunk lépni, illetve ezt egyeztettük, és ez így pontos. Még egyszer mondom, tegnap a parlamenti vitában államtitkár úr nyilvánosan egyértelművé tette, hogy támogatja ezt az elképzelést. Kérem szépen a bizottságot, hogy támogassa!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy támogatják-e az 1. ajánlási pontot. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Tizenhárom igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Nincs jelentkező.)* Egyébként megjegyzem, hogy én is támogatom, csak nekem nyelvtanilag van vele bajom: „térjen ki különösen a nemzeti vidékstratégia által megfogalmazott stratégiai célterületeken”, van egy zárójel, és a zárójel után az következik, hogy „szerinti bontásban”.

KÖVÁRI JÁNOS (Fidesz): Az ott rögzített indikátorok alapján. De a lényeg az, hogy ez egy egyeztetett szöveg, és nem véletlenül van így benne semmi sem.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor én tartózkodom. A 2. ajánlási pontról kérdezem a tárcát; ezek szerint azt sem támogatja. *(Nincs ellenvetés.)* Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki az, aki támogatja. *(Szavazás. – Dr. Nagy Andor: Ez ugyanaz a szöveg?)* Majdnem, csak nekem nyelvtanilag volt problémám Kővári János javaslatával; tartalmilag nincs problémám vele, hiszen a vitát lefolytattuk. A tárca ezt sem támogatja? Referens urat kérdezem.

MADARÁSZ ISTVÁN (Vidékfejlesztési Minisztérium): Azért vagyok zavarban...

ELNÖK: Igennel vagy nemmel válaszoljon, mert azt sajnós nem tudjuk értékelni, hogy zavarban van. *(Jelzésre:)* Nem. Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* Kettő. Ki az, aki nem támogatja? *(Nincs jelentkező.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Tizenkettő. Köszönöm szépen. Képviselőtársaim, lezárjuk ezt a napirendi pontot.

Tájékoztatás a Szigetköz vízpótlási kérdésére irányuló népi kezdeményezés elfogadás óta eltelt időszak eseményeiről

Rátérünk a 3. napirendi pontunkra: tájékoztatás a Szigetköz vízpótlási kérdésére irányuló népi kezdeményezés elfogadása óta eltelt időszakról. Kérném a meghívottakat Molnár Béla főigazgató urat, Németh József igazgató urat, Barabás Ákos főosztályvezető urat, Láng István főigazgató-helyettes urat, hogy az asztal végén foglaljanak helyet! Köszöntöm Nagy István képviselőtársunkat, Mosonmagyaróvár polgármesterét, aki szintén meghívást kapott erre a mai tájékoztatóra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Vendégeink! Tájékoztatom önöket, hogy amikor elfogadtuk a tavaszi ülésünk menetrendjét, akkor ebben a tervezetben szerepelt az is, hogy a tavaszi ülésünk során ismételten foglalkozunk a Szigetköz vízpótlásának kérdésével, figyelemmel arra az országgyűlési határozatra is, amit megalkottunk. Ezzel kapcsolatosan a titkárság megkereste a Belügyminisztériumot és a Vidékfejlesztési Minisztériumot, hogy kapjunk egy írásos előkészítő anyagot és tájékoztatást arra vonatkozóan, ami a tájékoztatás írásos előkészítését jelenti, amelyet valamennyi képviselőtársunknak megküldtük e-mailben, de majd arra kérem a kollégáimat, hogy azért osszák ki képviselőtársaimnak itt az ülés alatt is. E-mailben mindenkinek átküldtük ezeket a tájékoztató anyagokat. Mielőtt belekezdenénk, egy tájékoztatást szeretnék adni. Székely László kormánybiztos úr, aki nyilatkozatai szerint is a szlovákokkal történő, vízpótlásról szóló egyeztetésnek a megbízottja, és július 19-éig tart a mandátuma, sajnós a mai ülésünkön egyéb

egyetemi elfoglaltsága miatt nem tud jelen lenni. Elsőként arra kérem Molnár Béla urat, az Országos Vízügyi Főigazgatóság főigazgatóját, hogy tegyék meg a kiegészítésüket az írásos anyaggal kapcsolatosan.

Molnár Béla (OVF) szóbeli kiegészítése

MOLNÁR BÉLA főigazgató (Országos Vízügyi Főigazgatóság): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Az írásos anyagunkat kiegészíteni továbbiakkal nem tudjuk, ugyanis a benyújtott pályázatunk, ami a Szigetköz és a Felső-Duna mellékágrendszerének vízpótlására szól, még nem került elbírálásra. Ha ki kell egészíteni az anyagot, annyiban szeretném kiegészíteni, hogy természetesen műszaki megoldásokat ki lehet erre dolgozni, és a pályázatunk is erre irányul, azonban mi politikai döntést nem tudunk hozni, ráadásul kicsit hiányoljuk a Vidékfejlesztési Minisztériumot, ugyanis a jogszabályalkotás jelenleg a Vidékfejlesztési Minisztériumnál van. Mi úgy gondoljuk, hogy műszaki megoldásokkal ez a kérdés orvosolható, de mi csak azt tudjuk végrehajtani, amiről a későbbi döntés szól, és azt készséggel végre is fogjuk hajtani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt kérdezem a többi meghívott vendégünktől, hogy kívánnak-e szólni. Azért azt megjegyzem – nemcsak a bizottság elnökeként, de képviselőként is –, hogy elég sajtóságos ebben mindenkinek az álláspontja, mert egy kicsit mindenki továbbteszi ebben a felelősséget. Ezt érzékeltük akkor is, amikor kértük az anyagot arra vonatkozóan, hogy milyen előrelépések történtek ebben. Ez nemcsak erre vonatkozik, hanem a sajtómegnyilatkozásokra is, hiszen a Vidékfejlesztési Minisztérium – akinek részéről nem tudom, hogy van-e jelen valaki, bár államtitkár úr nekem azt mondta, hogy valaki képviselni fogja a tárcát – anyagot küldött, de arról adott tájékoztatást, hogy ebben a BM az elsődleges felelős. Most azt hallottuk, hogy jogszabályt a VM alkot, ugyanakkor a miniszteri biztos úr is azt mondja, a sajtónyilatkozatokból azt olvasom, hogy neki viszont egészen más a hatásköre ebben a kérdésben. Ezért is tartottuk fontosnak azt – főleg a népi kezdeményezést figyelembe véve nem elodázható több mint 70 ezer embernek az aláírása –, hogy szóljunk.

Kérdezem Nagy István képviselőtársunkat, hogy esetlegesen kíván-e szólni mint a terület országgyűlési képviselője és polgármester, hiszen nyilván nagyon jól ismeri ott a helyzetet. Köszönöm szépen, képviselő úr.

Dr. Nagy István (Fidesz) szóbeli kiegészítése

Dr. NAGY ISTVÁN országgyűlési képviselő (Fidesz), Mosonmagyaróvár polgármestere: Tisztelt Elnök Asszony! Kedves Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy a Mosoni-sík és Szigetköz képviselőjeként meghívást kaptam erre a bizottsági ülésre, és kifejthetem az álláspontomat ebben a témakörben, mert ez véleményem szerint azt jelenti, hogy számít a térségben élők véleménye és akarata. Nem volt ez mindig így, hisz tartottak úgy konferenciát rólunk, a Szigetköz helyzetéről, hogy senkit sem hívtak meg közülünk oda, de olyan is volt, hogy a Szigetközben rendezett konferenciára vagy éppen a Fenntartható fejlődés bizottságának kihelyezett ülésére sem jöttek el mások, hogy kifejtsék az álláspontjukat. Remélem, ennek az időszaknak vége. Nagyban hozzájárult ennek eléréséhez a Kisalföld napilap civil összefogással megvalósított eredményes országos népi kezdeményezése is: „Akarja-e ön, hogy az Országgyűlés napirendre tűzze a szigetközi Öreg-Duna-meder és a győri Mosoni-Duna-szakasz vízgazdálkodási megoldásainak megvitatását?” címmel, melyet az Országgyűlés decemberben egyhangúlag támogatott. A 83 280 ember aláírása azt fejezte ki, hogy a Szigetközben élők felelősen gondolkodnak a jövőről: egyet tudtak érteni még akkor is, ha különböző politikai meggyőződésük volt. Az összefogást és a népi kezdeményezést erősítette, hogy az összes, mind a 28 szigetközi polgármester aláírta azt a folyamodványt, amelyben a szigetközi Duna-szakaszon a Duna régi medrének rendezését, a

Duna ágrendszerének hossz- és keresztirányú átjárhatóvá tételét és a győri Mosoni-Duna-szakasz azonnali vízszintemelését kéri Magyarország kormányától. A népi kezdeményezés sikere megerősítette az itt élőkben azt, amit korábban a térségben lévő összes fórum a helyi önkormányzatoktól a kistérségeken és a megyei közgyűléseken át a regionális fejlesztési tanácsig elfogadott, mégpedig azt, hogy valamit kezdeni kell az Öreg-Dunával, hiszen mindnyájan tapasztalhattuk, hogy a Szigetközben az Öreg-Duna-meder és a Duna változatos ágrendszere közötti élő kapcsolat a folyó elterelését követően húsz évvel ezelőtt végképp megszakadt. A káros folyamatok azonban még ennél is korábban kezdődtek: a fölöttünk lévő Duna-szakaszon sorra épültek a vízlépcsők, és visszafogták a hordalékot, ezért a Duna egyre mélyebbre ásta magát a főmederben a szigetközi szakaszon, miközben a mellékágrendszer folyamatosan töltődött. A folyó elterelése után még katasztrofálisabb lett a helyzet, hiszen jóval kevesebb víz érkezik hozzánk.

Ma már a mellékágak medre több méterrel magasabban van, mint az Öreg-Dunáé, ezért ha az elterelést követően nem zárták vagy rekesztették volna el az ágvégeket a Dunától, a mesterségesen pótolta víz egyszerűen kifolyna a mellékágrendszerből a mélyebben fekvő Dunába. Az elmúlt húsz évben a szigetközi mellékágrendszer vízellátását nagyrészt sikerült megoldani, azonban az Öreg-Duna sorsa rendezetlen maradt, holott megfelelő vízgazdálkodási megoldásokkal akár újra összenyitható lenne a szigetközi és a csallóközi mellékágrendszer az Öreg-Dunával, nem is beszélve arról, hogy a vízi turizmus fejlődése jelentős kiugrási lehetőséget adna a térségnek. Húsz év nagy idő, sok víz lefolyt ennyi idő alatt az Öreg-Duna medrében – de tudjuk jól, hogy sokkal több is lefolyhatott volna –, húsz év alatt sok tapasztalatot gyűjthettünk mindannyian, és talán húsz évnek elegendőnek kell lenni arra is, hogy revideáljuk a nézeteinket, és hogy feladjuk a téves állításainkba vetett rögeszméinket. Hagyjuk már az örökös megosztottságot; ne presztízsként vagy presztízsveszteségként kezeljük ezt a kérdést!

Szeretnék egy javaslattal élni mindnyájunk felé: kezdjük újra tiszta lappal, ülünk le újra a tárgyalóasztalok mellé – ha nem megy itt, Budapesten, hát jöjjenek el Mosonmagyaróvárra, a Szigetközbe –, és higgyék el, majd sikerülni fog. Örülök annak, hogy a népi kezdeményezés parlamenti vitái után lecsendesedtek azok a hangok, amelyek újra Hágába akarták visszavinni az ügyünket. Ez az egyik előnye és hatása a parlamenti vitanapnak. Ne Hágába akarjunk visszamenni, hiszen tizenöt éve arra várunk, hogy Hágának következménye lesz. Hága csak azoknak lenne jó, akik újra a tanácsadói javadalmakat akarják felvenni; (*Juhos László tapsol a meghívottak soraiban.*) túl messze van innen, és már túl sokat fizettünk ki arra, hogy közben ne történjen semmi. Kérjük meg inkább a szakembereket, hogy tegyék a dolgukat: dolgozzanak ki javaslatokat, megoldásokat, különböző alternatívákat arra nézve, hogy még több víz legyen a Dunában. Ne mi, politikusok akarjunk a szakemberek helyett megoldásokat találni; mi majd döntsünk az ő javaslatuk alapján a különböző verziók közül. Ha felcseréljük a szerepeket, az biztos, hogy nem vezet jóra semmiben sem. A térségben élők nem várokoztak karba tett kézzel az elmúlt húsz év alatt sem; megoldásokat kerestek, mert ebben a vízi birodalomban az ember ősidők óta az életfeltételek megteremtése érdekében küzdött a vízzel.

Gyakran felmerül a kérdés, hogy a Duna szigetközi szakaszának problémáját hogyan lehet megoldani, kell-e műszaki megoldás, kell-e műszaki beavatkozás, vagy elegendő az 50 százalékos vízmegosztást megvalósítani. A dunai kormánybiztossági titkárság anyaga 1998 decemberében arról nyilatkozik, hogy 20-30 vagy 40-50 és akár 60-70 százalékos átadott vízhozamnál is kevés az a víz, ami szükséges. A vizsgálat összegző következtetése az, hogy a vizsgált vízmegosztási arányértékek mellett az Öreg-Duna kívánatos vízszintjének helyreállítása lehetetlen, ha a mederben nem végzünk a vízszintek növelése érdekében műszaki megoldásokat. Ezt az állítást az élet is igazolta, hisz épp a parlamenti vitanap környékén megvalósult az 50 százalékos vízmegosztás, és bebizonyosodott, hogy bizony ez a

mennyiség is kevés. Kimondhatjuk tehát, hogy műszaki beavatkozás, vízszintemelés nélkül a főmeder süllyedése miatt nem lehet a vízpótlást, illetve a főmeder és a mellékági rendszer között az élő kapcsolatot megteremteni. Azt hiszem, ez elég komoly figyelmeztető jel számunkra.

Nézzük, mit szeretnének a Szigetközben élők! Szeretnék kérni, hogy kezdődjenek érdemi tárgyalások Szlovákia és Magyarország között a szigetközi Öreg-Duna-meder vízgazdálkodási kérdéseinek megoldására. Nagy örömmel fogadtuk dr. Székely László kinevezését a határokkal osztott természeti erőforrások fenntartható használatáért felelős miniszteri biztossá. Az ő kinevezése is a parlamenti vitanap után történt. Kérjük, hogy vegye figyelembe a helyi tapasztalatokat, az egyeztetett javaslatokat, hiszen egyedül ez a javaslat él jelen pillanatban. A térség nyitott arra, hogy megvitasson más javaslatokat is, de szeretnék azzal a lehetőséggel élni, hogy valaki foglalkozzon ezzel, tegyenek javaslatot, ajánlatot az asztalra; miniszteri biztos urat egyébként nagy szeretettel várjuk a térségbe, ami rövidesen meg is fog valósulni. A Szigetköz és a Mosoni-Duna kérdései nem egyszerűen vízgazdálkodási problémák, hanem a térség lakóit, gazdálkodóit a hétköznapijokban sújtó gazdasági, tájéztétikai és súlyos természetvédelmi kérdések. Gondoljuk csak meg: Győrbe négy folyó is érkezik és ömlik be a Mosoni-Duna közvetítésével a Nagy-Dunába, és az év nagy részében Győrben a vízpótlást követően is csak egy kis patakocská csörgedezik a széles mederben.

Az Öreg-Duna-meder vízgazdálkodási problémáinak megoldása közvetlenül kapcsolódik a bős-nagymarosi vízlépcsőrendszer miatt Szlovákia és Magyarország között kialakult vitához, míg a Mosoni-Duna Győrt érintő vízgazdálkodási problémája nincs összefüggésben a C-variáns üzembe helyezésével, nem érinti a szlovák–magyar vízlépcsőtárgyalásokat, azaz nyugodtan kimondhatjuk, hogy Magyarország belügyének tekinthető. Tekintettel erre, javasolnám, hogy a két vízgazdálkodási probléma elválasztásra kerüljön egymástól, annál is inkább, mivel a műszaki megoldási javaslatok is nagyban különböznek egymástól. Győr alatt a Mosoni-Duna a Dunával ott találkozik, ahol a Duna már teljes vízhozammal érkezik, tehát a visszaterelés után, a medersüllyedés miatt mégis olyan mértékű a Duna kiszívó hatása, hogy Győrnél az év nagy részében derékig sem ér a víz, kilátszik a meder alja; a torkolati műtárgy – vagy nevezzem akár mederstabilizációs tárgynak – nélkül a kiszívó hatás továbbra is érvényesülni fog. A Mosoni-Dunánál Vének magasságában – hiszen erről szólnak azok a szakmai előterjesztések, amelyek megoldanák a Mosoni-Duna kérdését – mintegy kétméteres vízszintemelést biztosító műtárgy szükségessé válna, vagy nevezzük mederstabilizátornak, amelynek szélén egy hajószilip van.

A parlamenti vitanap óta eltelt időben két nagyprojekt is elindult Szigetközben, amely 13 milliárd forintot fordít a vízgazdálkodási kérdések megoldására. Nagyon szépen köszönjük ezt a támogatást. Úgy gondolom, hogy ez nagyon komoly és határozott előrelépés a Mosoni-Duna rehabilitációjához kapcsolódóan, és természetesen a Szigetköz rehabilitációjához kapcsolódóan is. Azonban azt tudjuk és látjuk, hogy ez Győr tekintetében, a Mosoni-Duna tekintetében nem oldja meg azt a problémát, amely arról szól, hogy mindig megfelelő természetes mennyiségű víz legyen a Mosoni-Dunában, és ne úgy tekintsünk rá, mint egy kis patakocskára, és ne lehessen azokat az előnyöket, turisztikai és egyéb dolgokat kihasználni, ami benne rejlik, hiszen erre a vízügynél dolgozó, a vízgazdálkodással foglalkozó szakemberek megoldást találtak, és megoldási javaslatokat is tettek.

Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Bevallom, hogy jelenleg borús és kesergő hangulat van ebben a kérdésben a Szigetközben. A népi kezdeményezés és a parlamenti vitanap reménységet jelentett – azt gondoltuk, most végre húsz év után majd felgyorsulnak az események –, és a Szigetközben jelenleg megvalósult két nagyprojekt is bizakodást jelentett, hogy jobb életfeltételeket teremt az ott élők számára, de el kell mondanunk, hogy a legfőbb kérdésre nem biztosít megoldást, hogy hogyan lesz több víz a

Dunában. Az a célunk, hogy mindenképpen megoldást keressünk. Nem mondjuk azt, hogy csak a mi javaslatunk a jó javaslat; azt szeretnénk elérni, hogy a javaslatok közül lehessen választani, és végre választani lehessen, azaz reális alternatíva, reális jövő alakulhasson ki a Szigetközben élők számára, mert nekünk továbbra is a víz az élet, és ha lesz sok, akkor majd azzal gazdálkodunk, amíg pedig kevés van, addig azzal kell gazdálkodnunk, amink van. Fogjunk össze, és keressük a jó megoldásokat ennek érdekében! Elnök asszony, tisztelt bizottság! Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy Pintér Sándor belügyminiszter úr arról tájékoztattott, hogy Láng István, az Országos Vízügyi Főigazgatóság műszaki főigazgató-helyettese került kijelölésre, hogy a mai ülésünkön a belügyi tárca szakmai képviselőjét ellássa. Mielőtt neki megadnám a szót, és megnyitnám a vitát, Molnár úr kért lehetőséget még egy megszólalásra.

MOLNÁR BÉLA főigazgató (Országos Vízügyi Főigazgatóság): Köszönöm szépen a lehetőséget. Talán félreérthetően fogalmaztam: mi végrehajtó szervezet vagyunk, és természetesen minden döntést gondolkodás nélkül – miután a tervezés megtörtént – végre fogunk hajtani. Nyújtottunk be pályázatot a KEOP 7.9.0 konstrukciójára, és erre kérek majd szót én is Láng úrnak, hogy ezt ismertetni tudja. Természetesen rendelkezünk műszaki megoldási javaslatokkal, de nem vagyunk döntéshozó helyzetben. Erre próbáltam kitérni már a megszólalásom elején is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Láng István főigazgató-helyettes urat illeti a szó.

Láng István (OVF) szóbeli kiegészítése

LÁNG ISTVÁN műszaki főigazgató-helyettes (Országos Vízügyi Főigazgatóság): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! A Belügyminisztérium keretein belül értékeljük a népi kezdeményezést követően a Szigetköz, illetve a Mosoni-Duna helyzetét, és ennek megfelelően arra jutottunk, hogy stratégiai tervezésre van szükség a térségben, és ezért a „stratégiai tervezés és projekt-előkészítés” című KEOP-pályázatra, amely a 2014-2020-as időszakot készíti elő, kettő darab pályázatot nyújtottunk be. Az egyik a Mosoni-Duna vízszint-rehabilitációját készítené elő, amiről polgármester úr is beszélt, Győrben, amely alapvetően kiegészíti a két, jelenleg kivitelezés alatt lévő projektet, hiszen a jelenlegi alacsony Mosoni-Duna-vízszintek miatt ezek a projektek nem tudnak kiteljesülni.

A másik projektet a felső-dunai mellékágrendszer vízpótlására nyújtottuk be. Erre alapvetően három cél miatt van szükség. Az egyik az, hogy a jelenlegi helyzetben az árvízszintek nőnek. Csak tájékoztatásul szeretném elmondani, hogy a 2002-es árvíz több mint egymilliárd forint kárt okozott a Szigetközben, a 2006-os árvíz 400 millió forint kárt okozott a Szigetközben, tehát ideiglenes jellegű műtárgyakkal nem tartható tovább fenn ez a helyzet. A második célunk volt az, hogy a terület ökológiai egysége helyreálljon, hiszen elszeparált vízterek alakultak ki, és a két víztér között időnként háromméteres vízszintkülönbség is előfordul.

A harmadik pedig, hogy az idegenforgalom számára is egy biztos jövőképet teremtsünk a térségben. Ezek a pályázatok a népi kezdeményezést követően kidolgozásra kerültek, május elején beadtuk őket az illetékes hatóságnak, jelenleg pedig elbírálás alatt állnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem meghívott vendégeinket, hogy kíván-e még bárki szólni. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, Keppli Lajos képviselő úr kért szót, utána pedig Nagy Andor alelnök urat illeti a szó.

Kérdések, hozzászólások, reagálások

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök asszony. Számomra megdöbbentő, hogy húsz év után még mindig ott tartunk, hogy a Belügyminisztérium vagy a Vízügyi Főigazgatóság illetékes kijelenti, hogy stratégiai tervezésre van szükség; azt gondolom, hogy most már cselekvésre lenne szükség, nem pedig stratégiai tervezésre, annak ellenére, hogy tudom, hogy a kormányon belül egyébként a Belügyminisztérium képviseli azt az álláspontot, ami az én, illetve a Jobbik Magyarországért Mozgalom elképzeléseihez is közelebb áll. Az sem teljesen igaz, hogy a Vidékfejlesztési Minisztérium nem képviselteti magát, ugyanis papírtigriseket küldött maga helyett a bizottsági ülésre. Megdöbbentő módon többször tapasztaltuk már – többek között a kihelyezett bizottsági ülésen is –, hogy ezek a szórólapok mindig megjelennek, és itt vannak az asztalainkon. Azt gondolom, hogy nem egy egyenes magatartás a Vidékfejlesztési Minisztérium részéről, hogy nem meri felvállalni azt az álláspontot – mert nagyon jól látjuk mi, ellenzéki képviselők, hogy összeütközés van a kormányon belül is ezzel kapcsolatban –, egyszerűen nem meri kimondani, hogy semmiféle műszaki beavatkozást, megoldást nem hajlandó támogatni, fél a „duzzasztás” szótól, mint az ördög a tömjénfüsttől, éppen ezért inkább elbújik a nyilatkozatok meg a megoldás elől.

Azt gondolom, hogy ez a kormányon belüli ellentét az, ami gátolja, hogy végre megoldás szülessen a Szigetközben. Több, akár kormánypárti képviselővel, akár kormánytaggal beszélgetve már világosan látom, hogy amíg ez a vajúdas nem szűnik meg, és nem dől el a kormányon belül az álláspont, hogy most igazából mit szeretnének a Szigetközzel, vagy melyik álláspont kerekedjen felül, addig nem lesz megoldás. Sajnálom, hogy bizonyos szervezetek huszonöt éve folytathatják azt a káros tevékenységüket, amelyből szerintem a Duna, ha beszélni tudna, akkor nem kérne, és önmagukat a Duna megmentőiként tüntetik fel azok, akik egyébként társtettesei az ökológiai katasztrófa előidézésének. Tudom, hogy ezek elég súlyos szavak, de ezt azért mondom, mivelhogy a vízkormányzásnak a lehetőségét mi magunk engedték ki a saját kezünk közül, tehát azt, hogy nem Dunakilitinél szabályozzuk, hogy az Öreg-Duna-mederbe mennyi víz kerüljön, bizony saját magunknak köszönhetjük, hiszen pontosan ezeknek a szervezeteknek a nyomására ugrott ki 1992-ben a kormány a bős-nagymarosi nemzetközi szerződésből. Egyébként lehet, hogy hibás volt a szerződést megkötni annak idején, a '70-es években; én ezt abból a szempontból tartom hibának, hogy ez lett volna, illetve ez lett az egyetlen olyan vízerőmű a Dunán, ami egy oldalcsatornás megoldással épült meg, és mivel ez teljes egészében szlovák területen került megvalósításra, ezért igazából nincs beleszólásunk a jelenlegi állapotban. Annál nagyobb hiba volt viszont annál a készülségi foknál kiugrani ebből a szerződésből. Láttuk ennek a következményeit, és látjuk huszonöt éve vagy húsz éve, vagy most már több mint húsz éve annak is, hogy a Dunát elterelték, és utána még el kellett telnie három évnek, mire az a fenékküszöb Dunakilitinél egyáltalán megépülhetett, ami egy életmentő beavatkozás volt a Szigetköznek. Még mindig ott tartunk, hogy további fenékküszöbök duzzasztásos megoldása – amit például a Szigetközi Természetvédelmi Egyesület javasolt – egyszerűen szinte szóba sem kerülhet. A Vidékfejlesztési Minisztériumnak és azon belül is Illés Zoltán államtitkár úrnak az az álláspontja ugyanis, hogy ha van víz, akkor van víz, ha nincs víz, akkor nincs víz, tehát semmiféle mesterséges visszaduzzasztás ne legyen, ne épüljenek gátak a Dunába, hadd folyjanak a folyók szabadon – és a többi, és a többi, ismerjük ezeket a megoldásokat –, holott a Belügyminisztérium képviselőjének a szájából, illetve a vízügyi főigazgató úr szájából is elhangzott, hogy van műszaki megoldás, tehát nyilvánvalóan ebbe az irányba kell elmozdulni. Nagyon szép és romantikus elképzelés, hogy folyjanak a folyók szabadon, de a Duna azért már régen nem egy természetes folyó, és ha megnézzük, az a körülbelül harminc vízlépcső, ami felettünk is, alattunk is felépült, sajnos elkerülhetetlenné teszi a műszaki beavatkozást. Ez a mi véleményünk, és az, hogy végre a kormányon belül el kellene ezt rendezni, és nyíltan felvállalni egy álláspontot: vagy azt, hogy nem teszünk

semmit, és hagyjuk, hogy tönkremenjen a Szigetköz, vagy hogy igenis felvállaljuk, hogy emberi, műszaki mérnöki beavatkozások kellenek. Ha húsz éve elkövette az akkori kormány ezt a hibát, hogy azokra a lelkes és egyébként sokszor még rosszindulatúnak sem nevezhető szervezetekre és tanácsadókra hallgatott, akik nem szakértők, hanem lelkes amatőrök voltak, és emiatt egy ilyen katasztrófa következett be a Szigetközben, akkor itt az ideje, hogy ezt a hibát jóvátegyük, amíg még nem késő, és a Szigetköznek, a szigetközi embereknek végre megadjuk, ami jár nekik. Egyébként ez a teljes magyar vízgazdálkodásra is igaz, nemcsak a Szigetközre, úgyhogy azt várom a kormánytól, és ezt a továbbiakban még más formában is fel fogjuk tenni nyílt kérdésként a miniszterelnök úrnak, hogy foglaljon végre nyíltan állást ebben a kérdésben, hogy melyik megoldást támogatják: a húszéves, vakvágányon lévő törekvéseket, vagy pedig elmozdulunk végre a valós megoldás irányába. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Nagy Andor alelnök urat illeti a szó, utána pedig Turi-Kovács Béla alelnök úr következik.

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Ahogy hallgattam Kepli Lajost, megerősödött bennem az a meggyőződés, hogy ezen a bizottsági ülésen nem fogjuk sokkal előbbre vinni az ügyet ahhoz képest, ami decemberben volt a parlamenti vitanapon, mert egyre jobban látszik, hogy próbálnak ebből politikai ügyet csinálni – jó, érthető módon – az ellenzékiek, főleg a Jobbik. Eszembe jutott az is, hogy a nemzetközi külpolitikában az ilyen helyzeteket, amiben mi is vagyunk, amikor mondjuk húsz éve nem sikerül valahol egy megoldást találni, befagyott konfliktusoknak – angolul frozen conflicts – hívják, ami azt jelenti, hogy tudják, hogy van, próbálkoznak megoldani, de az életben vannak helyzetek, amiket nagyon nehéz megoldani. A karabahi azeri–örmény konfliktus például egy tipikusan ilyen helyzet. *(Derültség.)* Azért itt még nem tartunk, de ez is egy ilyen környezetvédelmi befagyott konfliktus, ha jól értem, amit huszonvalahány éve nem sikerült megoldani, ami valószínűleg nem véletlen. Azért azt állítani, hogy a mostani Orbán-kormány nem akarja ezt az ügyet megoldani, számomra egy nevetséges meg komolytalan állítás, és ezt vissza is utasítom, hiszen egyrészt már 13 milliárd forintot elköltöttünk egy stratégiai tervezés részeként, és most jelentette be a BM jelenlévő képviselője, hogy egy újabb pályázat készül, mert meg akarjuk oldani, de nem olyan egyszerű. Ez az ügy attól bonyolult, hogy vannak szakmai vonatkozásai, vannak emberi meg politikai vonatkozásai, nem beszélve a természetvédelmi, környezetvédelmi vonásairól. Kiemelném az emberi vonatkozást, mert én magam is kellemetlenül éreztem magam, amikor láttam azt a csalódottságot a népi kezdeményezést indítókon, ami kiült az arcukra a parlamenti vitanap után, mert egyszerűen nem értették meg, hogy nekünk nincs több mozgásterünk. A parlament annyit tudott mondani, hogy a népi kezdeményezést támogatja, és körülbelül slussz. Egy viszonylag érdekes vitanapunk volt, ami részben Illés Zolinak köszönhető, aki mindjárt egy olyan felütést tett, amire aztán jól rá lehetett csatlakozni.

Azt szeretném leszögezni, hogy azért azt lássuk be, hogy mi egy bizottsági üléssel vagy egy parlamenti vitanappal olyan nagyon sokkal ezt az ügyet nem fogjuk tudni előbbre vinni, mert nem a mi dolgunk, és óvom magunkat attól, hogy szakmai állásfoglalásokat tegyünk a mérnökök helyett, mert mi nem vagyunk mérnökök; mi politikusok vagyunk. Te, István, helyben képviseled a Szigetköz érdekeit, és mi itt vagyunk a Fenntartható fejlődés bizottságában jogászokként – mert Kepli Lajos is és én is az vagyok –, mi nem tudjuk igazából azt megítélni, hogy a Szigetközben milyen szakmai megoldásokra van szükség; azt hagyjuk a mérnökökre, kérem, mert ez az ő felelőségük meg az ő dolguk, és egyébként ezt a munkájukat jól el is végzik. Azért az is kiderül már a hozzászólásokból, hogy az Öreg-Duna-mederrel kapcsolatos műszaki megoldás attól bonyolult, hogy az nem csak magyar belügy, ráadásul nincs itt az ülésünkön az az ember, aki azért felelős, hogy a szlovákoktól több vizet

próbáljon kialakulni. Hogy ez egy reális célkitűzés-e vagy nem, arra próbáltam utalni a döglött konfliktusok kicsit túlzó példájával; nem egy egyszerű helyzet. Úgy néz ki, hogy legalább még egy ülésre szükségünk lenne, hogy legalább a Székely Laci véleményét is hallgassuk meg, meg azt azért én is minimum elvárnám, hogy, ha már egy ilyen ülést összehívunk, akkor legalább a VM képviselője legyen jelen, hogy elmondhassa azt, amit ők erről gondolnak.

Nagyon sajnálom, de látom, hogy nem lehet megkerülni, hogy 2014-ben ez egy kampánytéma lesz: a Jobbik majd megjelenik a helyszínen, hogy ők már a bős-nagymarosi erőművet is megépítenék, meg majd ők megoldják a Szigetköz problémáját. Ilyen nagyokat én is tudnék mondani, ha tudnám, hogy sose kerülök kormányra, és nem kell szembesülnöm a realitásokkal. Ezt megtehetik, és meg is fogják tenni. Az MSZP majd nyomni fogja azt, hogy lám, így kormányoz az Orbán-kormány, nem tudták megoldani, elfelejtve, hogy ők nyolc évig voltak, és ők se tudták az egészet megoldani. A legkellemesebb helyzetben politikailag a Jobbik van, mert nem volt még kormányon se nyolc évet, se négy évet, se többet, se kevesebbet. Ez el fogja vinni az ügyet egy olyan politikai mezőbe – ezt már lehet előre látni –, ami az ott helyben élő embereknek egyébként nem fog használni, aztán majd lesz a választási kampány, lesz egy eredménye a választásoknak, és én azt gondolom, azt feltételezem, ellentétben az örmény–azeri konfliktussal, hogy itt végre lehet valami olyan megoldást találni, ami mögé a politika is oda tud állni. A mérnökök szerintem nagyon jól tudják, hogy mit kell csinálni, Molnár Béla is elmondta, hogy ott fekszenek a javaslatok az asztalon, de óhatatlanul belekeveredünk egyrészt a politika világába, másrészt pedig a kormányzati problémákba, hogy mire adok pénzt, meg mire van pénzem, hol hívom segítségül az Európai Uniót egy ilyen nagyságrendű ügy megoldására és hol nem.

Végezetül azt szeretném mondani, és ezzel zárom, hogy itt mindenki meg akarja oldani a Szigetközben élők problémáját; én nem tudok olyan eszetlen embert, aki ezt ne akarná megoldani – nehogy ezt feltételezze valaki –, csak ez nem olyan egyszerű, ami kiderült az előző hozzászólásokból is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Turi-Kovács Béla alelnök úr következik felszólalásra.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Azért ez a mai vita megint azt támasztja alá, amit mi, kiszagadják már hosszú ideje mondunk, hogy a magyar vízügynek gazdája kellene, hogy legyen, azaz nem arról szól ez a történet, hogy ki van itt vagy ki nincs itt, hanem hogy van-e olyan, a kormány által is teljes mértékben elismert és támogatott intézmény, intézményvezető, aki ezekben az ügyekben hitelt érdemlően, autentikusan kormányzati álláspontot tud közvetíteni. Meggyőződésem ugyanis, hogy a magyar vízgazdálkodás egyik sarkalatos kérdése az egész jövő századnak, és e tekintetben nem lehet már politikai meg állpolitikai vitákkal sehová se jutni, ha nincs egy egységes stratégiánk, és az egységes stratégia mentén egy egységes végrehajtó szervezet.

Itt számos utalás történt különböző dolgokra, amelyekkel nem kívánnék foglalkozni, de azzal igen, hogy világos és egyértelmű álláspontot kell ebben az ügyben, meg egyáltalán a vízgazdálkodás ügyében kialakítani. Ez elsősorban most értelemszerűen – és nagyon helyesen – a Dunáról és ezen belül erről a térségről szól, de szól ez az Alföldről, szól a csongrádi térségről, hogy lesz-e Csongrád és térségében megoldás, lesz-e egyáltalán az Alföldön olyan vízgazdálkodás, amely az elkövetkezendő időszakban képes arra, hogy a vízzel, azzal az óriási kincssel, amivel rendelkezünk, az egész nemzet javára gazdálkodni tudjon. Ez egy alapkérdés, és azt gondolom, hogy ezen előbb vagy utóbb túl kell lépni.

A másik dolog, amitől én mindenkit óvnék: felejtjük el Hágát. Hágában eldőlt, ami eldőlt, azt lehetett magyarázni egy kicsit így, lehetett magyarázni egy kicsit úgy, de az ténykérdés, hogy a tényleges állapotot vették alapul, és a tényleges állapotnak megfelelően

hoztak egy döntést, és ennél többet szerintem nem lehet várni. A legokosabb, a legjobb jogászok elmehetnek Hágába, de nem fognak ezen a területen olyan eredményt elérni, amely a két ország közötti bármiféle vitát jogilag próbálná meg eldönteni. Megkeresik a legkisebb közös többszöröst; ez történt. Érvényes a szerződés? Igen, érvényes. Kell víz a Dunába? Igen, kell. A kettő összeegyeztethető? E pillanatban nem. Mégis, a hágai bíróság azért így döntött, mert mindig így dönt. A hágai bíróságnak nem az a dolga, hogy nemzetközi vitákat megoldjon, hanem az a dolga, hogy jogi kérdésekben állást foglaljon. Azt gondolom tehát, hogy értelmetlen dolog lenne Hágához fordulni, mert semmi olyat nem kaphatunk – hosszú-hosszú perlekedés után –, ami megoldaná a Duna ügyét.

A másik dolog, amitől én óvakodnék. Belpolitikai kérdés lett sajnálatos módon, de legalább ne legyen külpolitikai kérdés. Az a fajta modus vivendi, ami Szlovákia és Magyarország között van, ezt mondjuk ki, e pillanatban hosszú idő óta a legjobb kondíciókban van. Ezt megterhelni olyan vitákkal, amiben ráadásul nyertesek aligha lehetünk, mert birtokon belül vannak, azt gondolom, hogy megint értelmetlen dolog lenne. Az egyetlen értelmes dolog a műszaki megoldások megtalálása; és az, amit itt hallottunk a Belügyminisztérium részéről, az egy elindulás ebbe az irányba. Nem tudom, hogy ez elégséges-e és jó-e, mert nem ismerem sem a terveket, sem a részleteket, de azt tudom, hogy az én meggyőződésem szerint, ha egyszer összeadnánk, hogy eddig a tervekre, az elképzelésekre és azokra, amelyek soha nem valósultak meg, és amelyek... Visszaemlékszem, hogy az én miniszterségem alatt – összeadtam, nem merték nyilvánosságra hozni – két és fél milliárd forint volt már kiadva olyanfajta tervekre, amelyek nem valósultak meg, meg soha nem valósulnak meg. Most olyan terveket kell csinálni, amit meg lehet csinálni, meg lehet valósítani. Ennek a kormánynak nincs arra pénze, hogy habókra – bocsánat a kifejezésért – különböző szervezetek, egyebek megjelenjenek, mindenkinek legyen egy ötlete, és arra adjunk pár száz milliót, vagy akár egymilliárdot, erről szó nem lehet; itt egy olyan terv kell, amely mögött ott kell lennie az egész magyar társadalomnak, tekintet nélkül arra, hogy melyik politikai formációhoz tartozik. Ez a kérdés, még egyszer mondanám, nyilván azoknak a legizgatóbb, akik most ott szenvedik el a Dunának ezt a helyzetét és állapotát, de ez ennél több is: egy olyan össznemzeti ügy, amelyet úgy kell megoldanunk, hogy az egész magyar vízgazdálkodás tekintetében kialakuljon egy olyan új helyzet, amely valójában nem más, mint a nemzeti kincsünk hasznosítása. Nem arról szól ez a történet, kérem tisztelettel, hogy lehet-e csónakázni ezen a vízen meg azon a vízen, mert fontos az idegenforgalom, persze, hogy nagyon fontos, hanem arról szól, hogy képes-e a víz olyan módon szolgálni ezt az országot, amely az elkövetkezendő időben, azt kell mondanom, a termőfölddel együtt garantálja az ország jövőjét.

Azt javasolnám tehát e tekintetben, ha egyáltalán ma előre akarunk haladni, hogy legalább abban értsünk egyet, hogy először is meg kell ismernünk, hogy melyek azok a tényleges műszaki lehetőségek, ezeket konkrétan meg kell ismerni, és ezek a műszaki lehetőségek képesek-e olyan helyzetet teremteni, hogy az mind az ott lévők, mind pedig az egész ország számára elfogadható legyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Kepli Lajos képviselőtársunk kért ismételten szót, utána pedig Nagy István képviselőtársunk, polgármester úr fog szót kapni.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök asszony. Turi-Kovács alelnök úr megint nagyon jól illusztrálta azt, amiről beszéltem, hiszen ő kormánypárti országgyűlési képviselőként az egységes vízügyi igazgatás mellett szólalt fel, annak a kormánypártnak a képviselőjeként, amely kormány egyébként két évvel ezelőtt szétverte a vízügyi igazgatást, és az egyébként egységes rendszerét – lehet, hogy nem a legmegfelelőbb, de egységes rendszerét – teljesen szétzilálta és széttagolta. Egyébként teljesen egyetértek a

mondandójával, hogy egy egységes vízügyi igazgatásra kellene újra áttérni, és egy gazdája kellene hogy legyen a vízügyi feladatoknak.

Azt pedig, amit Nagy Andor alelnök úr mondott, hogy mi, mármint a Jobbik csinálna politikát a kérdésből, én szeretném visszautasítani. Ismert a mondás, hogy a Dunában már húsz éve politika folyik víz helyett. Mi mindössze annyit tettünk körülbelül fél évvel ezelőtt, hogy kiálltunk Vona Gábor elnök úrral egy sajtótájékoztatóra, és kimondtuk azt, hogy mi lenne, ha húsz év után végre a vízügyi szakembereket is odaengednénk ahhoz az asztalhoz, ahol egyébként ezeket a döntéseket meghozzák. A vízügyi szakembereket is – nem kizárólag őket, ugyanúgy az ökológus, természetvédő és más egyéb területeknek a képviselőit – engedjék már végre oda, hiszen ők húsz éve politikai alapon lettek onnan eltanácsolva. Azóta sem engedik őket állást foglalni e kérdésben, vagy legalábbis ha állást is foglalnak, a másik oldalról azon nyomban egy lejárató hadjárat alá veszik az ő véleményüket, mintha ők az ország tönkretételén fáradoznának. Ez egy abszolút lehetetlen helyzet. Ahhoz, hogy egy normális, szakmailag is alátámasztott megoldási javaslat szülessen meg, bizony vissza kell adni a vízügyi szakmának azt a tekintélyét, amit bizony az elmúlt húsz évben teljesen leamortizáltak. Azt gondolom tehát, hogy abszolút nem megosztani és nem politikai tőkét kovácsolni akarunk, hanem tényleg már az dühíti fel az embert, és azért beszél esetleg indulatosabban a kérdéstről, mert csak azt látja, hogy tizenöt évvel, vagy most már lassan tizenhat évvel Hága után, és több mint húsz évvel a Duna elterelése után még mindig egy helyben járunk, és nem születik megoldás. Valóban könnyen beszélünk, tényleg valóban nem voltunk még kormányon, nem voltunk még kormánypárt, de mégiscsak az igazság hangja próbál megszólalni belőlünk, az igazságérzetünk mondatja velünk azt, amit mondunk, és egyáltalán nem a széthúzást szeretnénk erősíteni, hanem pont azt, hogy valódi megoldás szülessen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt Nagy István képviselőtársunknak, polgármester úrnak ismét szót adnék, Turi-Kovács Béla képviselő úr, alelnök úr kért egy rövid reakcióra lehetőséget.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Minden félreértés eloszlatása végett mondanám, hogy ennek a kormánynak nem az volt a célja, hogy szétverje a vízügyet, arról szó nem volt; itt arról szólt a történet, hogy a vízügy abban a formájában és rendszerében, ahogy korábban működött, meggyőződésem szerint sem tudott tovább működni, tehát ott kellett egy átalakítás és egy szervezés. Ezért én azzal egyetértek, amit Nagy Andor mondott, hogy látszik az az út, amit az előbb itt a Belügyminisztérium részéről elmondtak. Egy alapvető igény van – és ez világos nemcsak a most itt jelenlévők részéről, hanem még egyszer mondanám, szélesebb kitekintésben is –, hogy meg kell alkotni azt a fajta koncepciót, amely koncepció országosan is érvényesül. Ebben egy nagy lépés lehet az, ha itt egy jó műszaki megoldást tudnak majd felajánlani. Még egyszer szeretném nagy hangsúllyal mondani, hogy azt a rendszert, amely korábban működött, és amely viszont abban volt érdekelt, ellentétben az ezt követőkkel, hogy akkor is építsen, ha nem kell, meg akkor is beavatkozzon, ha nem kell – mert az volt a létének a lényege –, át kellett alakítani. Ez az átalakítás nyilván nem történhet egyik napról a másikra, de azt változatlanul állítom, és ez az én véleményem, hogy elérkezik most már annak az ideje, amikor ez egy egységes stratégia mentén, egységes irányítás mellett tud a legjobban működni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nagy István képviselő úr, polgármester úr!

NAGY ISTVÁN országgyűlési képviselő (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Egy előreívő javaslatot szeretnék tenni, azzal a kiegészítéssel, hogy ami megütötte

képviselőtársaim fülét, hogy az a 13 milliárd forint a tervezésre fordítódott, arról szó nincsen. Ebből körülbelül 400 millió, ami a tervekre ment, és ott effektíve munka zajlik jelen pillanatban a Szigetköz térségében. A tisztesség kedvéért ezt el kell mondani, mert az nagyon fontos dolog, ami ott történik.

Amit javasolni szeretnék, azzal nagyot segítene a Szigetközön ez a bizottság is. A vízügyi igazgatóság részéről elhangzott az, hogy benyújtottak pályázatot a 2014-2020-ig terjedő időszakra, ugyanakkor, ha jól figyeltük a szakemberek véleményét, jelezték azt, hogy ennek sorsáról, hogy ez bent maradjon a pályázatok között, nem a BM, hanem a Vidékfejlesztési Minisztérium dönt. Azt szeretném kérni – és ez egy segítő, támogató dolog volna a bizottság részéről –, hogy fejezze ki állásfoglalását a bizottság egy határozattal arról, hogy támogatja ezt a benyújtott pályázatot mint szakbizottság, mert ez talán segíti azt a kérdést, hogy ez 2014-2020-ig bent maradhasson. Miről szól ugyanis ez a pályázat? Arról szól, hogy megvizsgáljon különböző módokat, alternatívákat arra nézvést, hogy hogyan lehet több vizet produkálni az Öreg-Duna-mederben. Amikor eldöntötték a szakemberek ezt a módot, akkor pedig a változat kidolgozását szolgálná ez a javaslat. Ha ezt a pályázatot elbuktatják menet közben, és nem sikerül erre EU-s forrásokat szerezni, akkor a jövő úgy néz ki, hogy majd csak a 2020-2027-ig terjedő időszakban lehet egyáltalán erről gondoskodni, ami azt jelenti, hogy körülbelül 2030-ig egy kapavágás nem történhet, mert nincs róla egyeztetett javaslat. Ez a jövő így nagyon veszélyesnek néz ki. Ezért szeretném kérni azt a bizottságtól, amennyiben erre módja és hatásköre van, hogy fejezzen ki egy támogató nyilatkozatot arra nézve, hogy támogatja a vízügy által benyújtott pályázatot 2014-2020 között. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Aradszki képviselőtársunk kíván szólni.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Én csak azt szeretném megkérdezni a szakemberektől, hogy van-e olyan megoldás, ami kielégíti ezeket az elvárásokat, amelyet a szlovák fél nélkül meg tudunk csinálni. Nem akarom ezt önök helyett megválaszolni, de úgy gondolom, hogy nincs ilyen megoldás, tehát olyan megoldás, ami hosszú távon is azokba a dimenziókba helyezi a problémákat, amiket Turi-Kovács képviselő úr is elmondott, igazából nincs, hála Hágának, hála az elmúlt húsz évnek.

Innentől kezdve nagyon fontos az a külpolitikai megágyazódása ennek a dolognak, akár annak a projektnek, amire most képviselőtársam felszólított, hogy támogassuk. Ennek tartalmát én igazából nem ismerem, hogy az milyen irányokat vesz fel, és milyen megoldásokat tartalmaz, de nagyon bízom benne, hogy mindkét országnak az lesz az érdeke, hogy ezt a dolgot, ha lehet, akkor a magyar oldalnak kedvezőbb kompromisszummal, de megoldja. Meggyőződésem azonban, hogy azokkal a módszerekkel, amivel majd a politikai küzdelemben, az országgyűlési választási kampányban egyes pártok elő fognak jönni, nemhogy közelebb, hanem inkább távolabb kerülünk ahhoz a megoldáshoz. Ezért szeretném tudni, hogy van-e olyan megoldás, a legjobb megoldás, amely a szlovák fél nélkül is működik, vagy ha nem, akkor bizony azt kell mondanom, hogy nagyon alapos előkészítés, nagyon alapos egyezségekre való törekvés mentén kell mennünk előre.

Egy jó megállapodásnak az a lényege, hogy mindkét fél úgy gondolja, hogy az ő érdekei érvényesültek elsősorban; ezt érezze a szlovák fél is, és természetesen mi is. Erre lennék kíváncsi, hogy van-e ilyen megoldás, és nem megyünk-e túlzottan előre azzal a kérdéssel, ha ezt a pályázati anyagot – amit én nem ismerek, hangsúlyozom – elfogadjuk, és azt mondjuk, hogy nekünk van egy elfogadott elképzelésünk, amire pályázatot is nyújtunk be az Európai Unióhoz, és ehhez kell nekünk ragaszkodni. Vagy ez egy kicsivel flexibilisebb, hogy elindul ez a pályázati folyamat, és ahogy a megegyezés a két külpolitikai tényező között megtörténik, akkor ezen még lehet finomítani, csak az a fontos, hogy legyen bent a lábunk, és

legyen egy olyan területünk az európai uniós pályáztatási rendszerben, amelyre bármikor hivatkozhatunk a konkrét államközi megegyezések tükrében. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Turi-Kovács Béla képviselő úr kért szót, azt követően pedig fogok a vendégeinknek szót adni a reagálásra.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Nagyon röviden csak annyit, hogy egyetértek azzal, amit itt a képviselőtársam az előbb elmondott, de határozatot mi csak akkor tudnánk hozni egyértelműen, ha tudjuk azt, hogy e tekintetben van-e valamilyen kormányálláspont. Tekintettel arra, hogy mi itt kormányoldalon és kormánytámogató képviselőként ülünk, amíg nem tudjuk, hogy a saját kormányunknak van-e ebben egy álláspontja, és hogy ez a támogatás az ő részéről mit jelent, addig állást nem tudunk benne foglalni. Én nem vagyok ellene, hogy legyen egy ilyen határozat, de ehhez előbb meg kell tudnunk azt, hogy tulajdonképpen mi az, ami támogatott, aztán szabadon dönthetünk mint képviselők sok mindenről, de a kormányzati álláspontot magával a tervezettel kapcsolatban ismerni kellene.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Alelnök úr! Mielőtt megadnám a szót a reagálásokra, a bizottság elnökeként is, és nyilván még nem összefoglalva, azt szeretném jelezni, hogy lesz egy javaslatom, Nagy Andor alelnök úr javaslatát is figyelembe véve. Tekintettel arra, hogy azért a sajtóból az az információ jutott el hozzánk is, hogy Székely László kormánybiztos úr április 30-án tárgyalást folytatott a szlovákokkal, úgy gondolom, hogy ezt folytatnunk kell, tehát ma ne fejezzük be a meghallgatást. Tekintettel arra is, hogy a kormánybiztos úrnak – ahogy hangsúlyoztam – július 19-én fog lejárni az a hathónapos mandátuma, ameddig ezt a tevékenységet folytatja, három hét múlva térjünk vissza erre a kérdésre, nyilvánvalóan azzal együtt is, ami az írásos anyagban szerepel, hogy a VM-nél is folyik egyfajta projekt kidolgozása, ami a Szigetköz biodiverzitásának megőrzését, illetőleg a mentett oldali rehabilitáció kérdését jelenti. Ez egy több mint hatmilliárdos projektet jelent. Én úgy gondolom, hogy ezt folytatnunk kellene a VM, a BM és a KIM – tekintettel arra, hogy a kormánybiztos a KIM égisze alatt folytatja a tevékenységét – meghallgatásával, és én úgy gondolom, hogy azt követően hozhatunk mi bármilyen döntést, nyilvánvalóan nem határozattal. Hozzáteszem azt is, hogy én azt gondolom, hogy a bizottságnak nem is feladata, hogy a kormány részéről átvállalja azt a feladatot, ami ennek a kérdéskörnek a harmonizálását jelenti. Nekünk azt kell vizsgálnunk, hogy valóban történik-e ilyen, de mielőtt tovább folytatnám, megadom a szót reagálások lehetőségére főigazgató-helyettes úrnak.

LÁNG ISTVÁN műszaki főigazgató-helyettes (Országos Vízügyi Főigazgatóság): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Csak szakmai alapokon szeretnék néhány észrevételt tenni. Kérdésként merült fel a pályázatok tartalma. A pályázatok stratégiai tervezésre szólnak, ami azt jelenti, hogy értékelni kell az elmúlt húsz év eddigi terveit, és meg kell kezdeni egy olyan összegző tervezést, ami vélhetően egy jó megoldást ad; ez a lényege.

A Mosoni-Duna esetében ez magyar belügy – két pályázatról beszélünk –, a felső-dunai mellékágrendszerek esetében pedig nyilvánvaló, hogy szükséges a szlovák beleegyezés. Ehhez még annyit szeretnék mondani, hogy ez biztos, hogy egy iterációs folyamat lesz, akármikor oldjuk meg, akkor is, ha 2030-ban, és akkor is, ha 2050-ben. Annyit azért szeretnék megemlíteni, hogy kettő darab kötelezettségünk van ezen kívül, közösen Szlovákiával: az egyik a vízgyűjtő-gazdálkodási terv elkészítése, ami uniós kötelezettség, a másik pedig az árvízi kockázatkezelési terv elkészítése, ami szintén uniós kötelezettség, és mind a két országra kötelező, hogy a közös Duna-szakaszon megoldják, egyéb tekintetben pedig van egy

állandó magyar–szlovák határvízi bizottság, ami folyamatosan elemzi a helyzetet, és egymás beruházásairól tájékoztatást ad. Ez egy egyeztetési folyamat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt főigazgató úrnak szót adnék, Vincze László képviselőtársunk kért szót.

VINCZE LÁSZLÓ (Fidesz): Elnézést kérek. Egy picit választ is kaptam arra, hogy lesz egy országosan átfogó tervezés; én ezt csak nyomatékka kérném a Tisza esetében, tekintettel a csongrádi vízlépcsőre vagy duzzasztóra – teljesen mindegy, hogy ki minek nevezi –, illetve a bökényi rekonstrukciójára, mert az készen van, csak a felépítményt elvitték onnan. Végig kell az egészet gondolni, zusammen, mindenestül. Örülök, hogy ilyen irányba megy ez a dolog, és maximálisan tiszteletben tartom a népi kezdeményezést. Nálunk is volt már némi elgondolás, hogy majd itt népi kezdeményezést meg egyebet csinálunk a tiszai dologgal kapcsolatban; társadalmi fórumok voltak, megszülettek, támogatottságot kapott, hiszen ott is vízhiánnyal küszködünk.

Köszönöm szépen a szakembereknek, akik abba az irányba mennek, hogy mind a nemzetközi, mind pedig a belügyeinket érintő kérdések szakmai síkon mozoghassanak, és én csak megsüvegelni tudom a vízügyeseket, mert többször voltam személyes résztvevője a tiszai árvíz levonulásának, és láttam azt a nagyon komoly felkészültséget, amire Magyarország büszke lehet, amit tudnak a vízügyeseink. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr kért rövid reagálásra lehetőséget.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Egyetlen mondat, csak azért, mert az imént elfelejtettem, és kizárólag a jegyzőkönyv kedvéért. Nagy Andor alelnök úr egy jogi végzettséget adományozott nekem, ami nincs, viszont mérnöki végzettségem van, és amikor a mérnökökhöz utalta a feladatot, akkor megszólítva éreztem magam; ezért is éreztem úgy, hogy reagálnom kell. (*Derültség.*) Köszönöm szépen.

ELNÖK: Molnár Béla főigazgató urat illeti a szó.

MOLNÁR BÉLA főigazgató (Országos Vízügyi Főigazgatóság): Egyrészt szeretném megköszönni a bizottságnak, hogy meghallgatott bennünket, illetve elmondhattuk a véleményünket, másrészt csak egyetlen reagálást szeretnék tenni arra vonatkozóan, hogy a vízügyesek mindig akarnak építeni. A vízügyi szolgálatnál – ahogy a bevezetőmben is kezdtem –, mi végrehajtjuk azokat a döntéseket, amelyeket a kormány, a kormányok hoznak, és az elődöket szeretném annyiban megvédeni, hogy ők is mindig döntéseket hajtottak végre. Az más kérdés, hogy ezek a döntések időben változtak, és sajnos a vízügyi beruházások kivitelezési szakasza nem olyan rövid, hogy egyébként lezárt szakaszok lennének, tehát azért Magyarország részben a vízügyi torzók országa is a tekintetben. Ezen is érdemes lenne nekünk, szakembereknek meg a döntéshozóknak is elgondolkodni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Alelnök Úr! Képviselőtársaim! Főigazgató Úr! Főigazgató-helyettes Úr! Nagy István Képviselő Úr! Köszönöm, hogy megjelentek a bizottsági ülésünkön. Azzal zárnám a mai bizottsági ülésünket, hogy a témát nem zárjuk le, hanem három hét múlva valamennyi meghívott részvételével újra visszatérünk erre. Pintér Sándor miniszter úrnak külön meg fogom köszönni levélben, hogy munkatársai felkészülten részt vettek az ülésen, és ezt köszönöm önöknek is, azzal, hogy akkor három hétig lezárjuk ezt, és három hét múlva folytatjuk tovább ennek a kérdésnek a vizsgálatát. Arra kérem a

kollégáimat, hogy valamennyi meghívót még a héten továbbítsák, hogy folytatjuk ezt a kérdést. Köszönöm szépen.

Egyebek

Tisztelt Alelnök Úr! Képviselőtársaim! Az „egyebek” napirendi pont keretében tájékoztatom önöket, hogy hétfőn ülést fogunk tartani, illetőleg alelnök úrral történt egyeztetés alapján is arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassanak abban, hogy a nem távoli jövőben Verespatak ügyét a napirendünkre tűzzük. Tekintettel arra, hogy május 10-én döntés született, és Verespatak meg fogja kezdeni a működését, én azt gondolom, hogy a bizottságunknak szükséges erre a kérdésre, ennek a hatásaira rátekinteni, így ennek az előkészületeit meg fogjuk tenni.

Kérdezem önöket, hogy van-e egyéb hozzáfűznivaló. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, akkor további szép napot, szép hetet kívánok! Vizontlátásra következő hétfőn!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 31 perc)

Dr. Nagy Andor
a bizottság alelnöke

Dr. Szili Katalin
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Várszegi Krisztina